

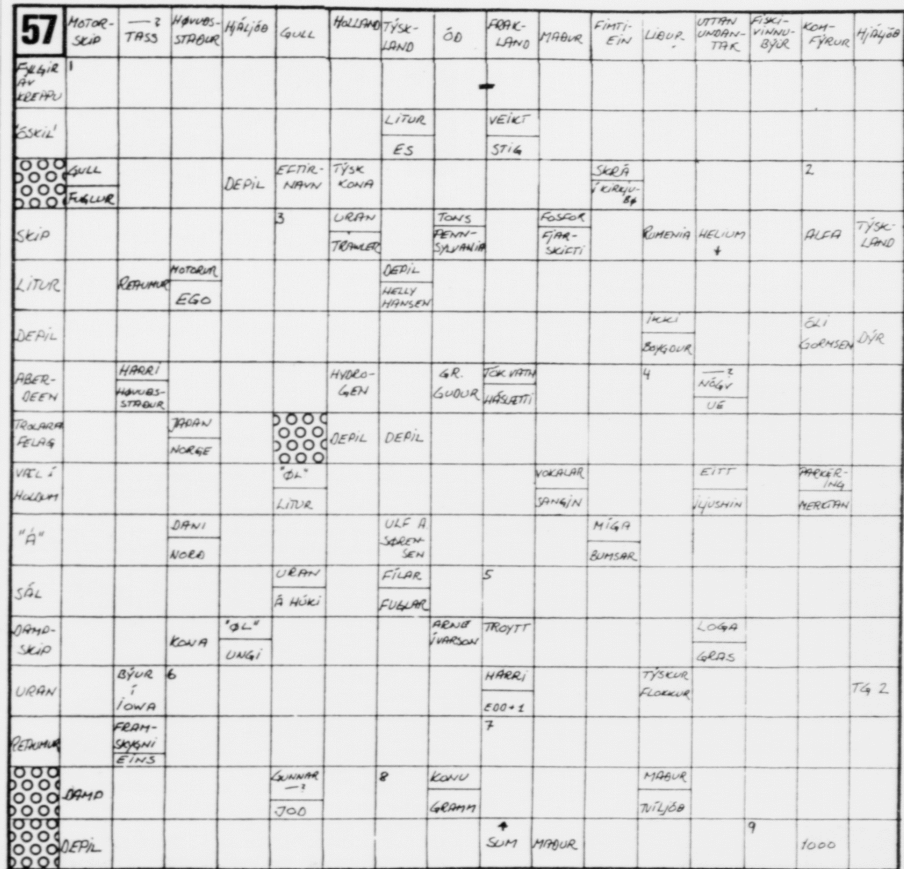
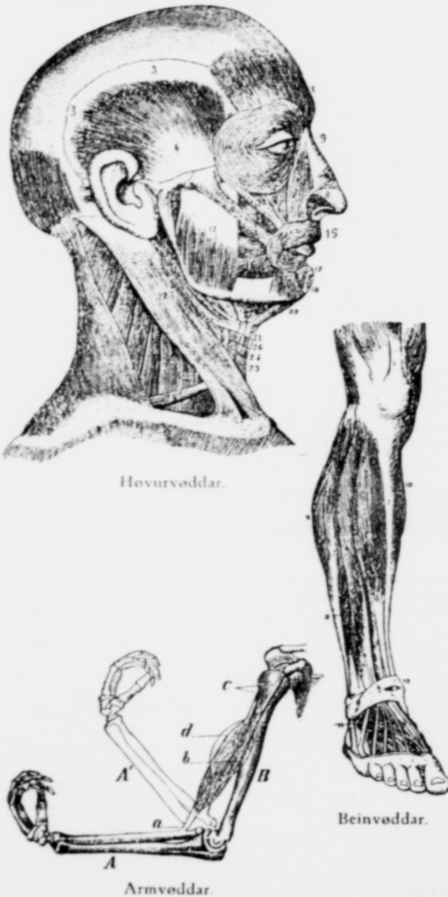

MÁLTEIGURIN

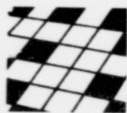
Vøddar

Lesari hefur heitt á okkum um at seta hetta brotið úr »Dýralæru I«, sum Mikkjál Dánjalsson á Ryggi skrivaði, og Føroya Lærarafelag, Tórshavn, gav út í 1935.

Vøddarnir. Utan á beinumum er kjötið. Mesta kjötið vísir seg, sum tað skuldi alt verið ein rugva; mcn verður gjøllari áttugot, so sæst, at alt samalt er greitt sundur í vøddar og hvør vøddi aftur í klænar tægrur. Vøddarnir eru nøgvir, summir stórir, summir elalíflir. Flestir vøddar eru tjúkkir á miðjuni og klænkast ella tynnast at endunum. Teir stóru eru festir at beini við seigum, hvíttusínum ella *spongum*; teir smáu kunnu vera festir í bein, brósk, húð ella annað. Utan á vøddunum og imillum teirra er ofta fiti, — hana kalla tey «feitt kjøt», og vøddarnir kalla tey «soltið kjøt»; teir vísa seg reyðir av, ti, at blóðið fer ikki allt úr teimum. — Vøddarnir kunnu kreppa seg saman; tá tjúkkna og styttaast teir, og so líðast beinini, teir eru festir í. Tak um armin, nakað oman fyri handakrinni, tá fólr tú, hvussu vøddin framman á arminum «livir» — knýttir seg — meðan tú kreppir albagiðin; tá ið tú rettir hann út aftur linnar tú henda vøddan og kreppir hin, sum er aftan á arminum. Summ vøddar eru langt frá lóðinum: úr vaðhorninum gongur *halsinn* niðan í *leypið* — á fólkí *tjúkkin* — tí tað er vøddin, ið líðar fótin; úr *fastamatinum* ganga spengur oman í kleyvarnar til at líða teir. — Vøddar maktaast burtur av at liggja stillir, men teir, sum verða nøgv nýttir, styrkja í stórum, — jarnsmíðir fáa sterkar armar, hagamen verða raskir at ganga, róðrsmenn styrkja bæði í ryggi og ørmum. Fímleikir eiga at verða soleiðis fyrstiljaði at teir brýggja allan kroppin, styrkja allar teir vøddar sum nøgv hava at týða og mýkja hvønn lið. — Beinagindin er stør-viðurin, varð sagt áður. So skjótt hann er komin at standa uppi, verður hann styrktur við kyndilstøvum og skrástívarum og smíðbendum: — tað eru teir sterku vøddarnir í hálsti og ryggi, bógi og tjógi, sum styðja beinagindina. So verður rúmið gótt heilt og reisingin klædd, — *fótamørunir, hupparnir* og nøgvir aðrir vøddar eru borðviðurin, byrgja heilt og klæða hvørt bein — uttan tenninar

© Les, 1996

KROSSORÐAGÁTA

Vinnari: Jens Lisberg,
Klokkaragøta 26
100 Tórshavn

Loysnin frá seinastu viku

Loysunarorðið: NÁTTARRAVNAR

E	R	L	A	-	K	O	N	G	S	O	T	T	I	X
G	I	O	T	T	O	I	R	I	S	T	B	R	K	
G	A	M	A	N	O	P	A	M	R	E	T			
J	D	V			G	R	A	S	P	U	R	V	U	R
A	I	S	K	A	R	P	I	R	I	N	I	T		
R	O	G	N	S	E	U	R	A	L	A	B	A		
K	A	I	A	K	I	R	A	N	I	N	I			
L	S	A	V	I	V	V		G	A	S	K			
E	A	A	P	I	U	R	D	U	P	O				
T	A	I	R	N	A	M	U	R	D	U	N			
T	Y	R	N	I	N	G	I	R	N	D	O	R		
U	V	D	N	A	N	Y	N	D	I	V	A			
R	I	I	G	L	O	S	T	U	A	R	T			
56	R	Ø	R	V	E	A	K	A	R	V	Ø	R		
I	L	A	T	I	R	I	N	V	I	T	A	N		
S	Ø	L	A	N	I	R		L	A	S	A	B		

Hvønn leygardag

verður krossordagata í blaðnum. Drigið verður millum
réttu innsendu loysnirnar. Vinningurinn er ein av niðanfyri
nevndu bókum frá Føroya Skúlabókagrunni. (Krossa av
hvørja tú best kundi hugsað tær).

Fyri at verða við í dráttinum um vinningin, má loysunar-
orðið vera okkum í hendi í *seinasta lagi hósdagin*. Vinn-
arin verður saman við loystu gátuni kunngjördur í blað-
num næsta leygardagin.

Sendið loysunarorðið til: **Sosíalúrin, Box 76, 110 Tórs-
havn – og viðmerkið »Krossorðagáta nr. _____« á bjálvan.**

Loysunar-
orðid:

Navn

Bústaður

Bygd/býur

Lesið føroyskt – hugsið føroyskt!

- ☐ Fuglar í Norðurhøvum
- ☐ Stjórnarskipanarmálið 1946
- ☐ Spell at sólin kom upp
- ☐ Politiska søga Føroya 1814–1906
- ☐ Føroyskir soppar
- ☐ Døgurðabókin
- ☐ Søgan um eplið
- ☐ Heimsatlas
- ☐ Mannakroppurin – og hvussu hann starvar
- ☐ Alfagurt ljóðar mín tunga (fløga/ljóðband)

*Bækur og annað tilfar
– bæði innan og utan skúlagátt.*

FØROYA SKÚLABÓKAGRUNNUR

